

Samtykke, medens der efter den gældende Lov kræves Samtykke af Justitsministeren. Hvad de saakaldte rene Landkommuner angaar, foresloges det at tillægge Sogneraadene Beføjelse til i disse Kommuner at indføre Afgift af Hunde, og Satserne for denne var ligeledes forhøjet. I Overensstemmelse med en Henvendelse fra Dyreværnsforeninger var foreslaaet, at Lænkehunde som saadanne ikke bliver afgiftsfrie, og endvidere, at det som Regel forbydes at holde Hunde i Kolonihaver og lignende Steder, medmindre Politiet giver Tilladelse dertil, paa Betingelse af, at der er betryggende Sikkerhed for, at Hunden passes forsvarligt og er undergivet Dyrlæge-tilsyn.

I den af Landstingsudvalget afgivne Betænkning udtales, at „der har i Udvalget fra alle Partiers Side været Enighed om at søge Lovforslaget fremmet, men der har været delte Meninger om Nødvendigheden af i Sognekommunerne at forsyne Hundene med Tegn og indføre dem i en Protokol samt forskellige Opfattelser angaaende Størrelsen af Afgiftsbeløbene baade i By og paa Landet.“

Udvalget endes imidlertid om en Del Ændringsforslag, der tiltraadtes af Justitsministeren. Af disse skal følgende nævnes: Fristen for Anmeldelse af Hunde, der efter Lovforslaget skulde ske, inden de var 3 Maaneder gamle eller inden 14 Dage efter Erhvervelsen eller Tilflytning, ændredes til henholdsvis 4 Maaneder og 1 Maaned. Derhos indsattes Bestemmelsen om, at i Landkommunerne kan Sogneraadene selv træffe Bestemmelse om, hvorvidt de vil have indført Anmeldelsespligt, om de vil have Protokollering af Hundene, og om de vil have indført Hundetegn. — Maksimum for Forhøjelse af Afgiften sættes til henholdsvis 20 og 40 Kr. i København og 15 og 30 Kr. i Købstæderne, hvorhos en Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter en Forhøjelse skulde ske „i samme Forhold for begge Klasser af Hunde“, udgik. — Den foran nævnte Bestemmelse om Hundei Kolonihaver ændredes saaledes, som Loven udviser. Endelig indsattes efter Udvalgets Forslag den Bestemmelse, som giver Ret til at nedskyde løsgaaende Hunde, der angriber Husdyr o. s. v.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i Landstinget.

I Folketinget mødte det derimod Modstand fra forskellige Sider, navnlig Modstand mod at lade Loven komme til Anvendelse paa Landet. I Udvalgets Betænkning udtales:

„I Udvalgets Møder har flere Medlemmer udtalt stærke Ønsker om dels en Forhøjelse af Hundeafgiften saavel i København som i Provinsbyerne, dels om at faa den gjort obligatorisk i Landkommunerne. Da det dog ikke er lykkedes at opnaa almindelig Enighed om en saadan Skærpelse af Loven, og da man ikke har ønsket at lægge Hindringer i Vejen for en hurtig